

Ξεχωρίσαμε τις δύο παραπάνω ιστοριούλες από τη χαριτωμένη και ευχάριστη σειρά «Πετάει πετάει» που κυκλοφορεί με επιτυχία. Η σειρά απευθύνεται στα παιδιά που έχουν αρχίσει ήδη να διαβάζουν μόνα τους, να εξοικειώνονται κάπως με τη μαγεία και τις εκπλήξεις τους γραπτού λόγου, ακόμη ανίδια βέβαια σε ποιους κόσμους ασύλληπτους θα τα οδηγήσει αυτός, στα παιδιά που ζητούν από μια ιστορία πρώτα απ' όλα την ευχαρίστηση, αλλά και από τις φιγούρες, τα σχήματα και τα χρώματα, την οικειότητα ανάμεικτη με το φανταστικό και το απίθανο.

Πρόκειται για βιβλία ολιγοσέλιδα με ήρωες μικρά παιδιά που μιλούν με ειλικρίνεια και αφέλεια εξιστορώντας ορισμένα γεγονότα της μικρούλας τους ζωής που δεν διαφέρει σε τίποτε σχεδόν από αυτή των παιδιών παντού και πάντα. Η λαχτάρα να διακριθούν, τα αθώα ψέματα για να δικαιολογηθούν η αμέλεια και η ασυνέπεια στην τάξη, η καλοσύνη και η προθυμία, οι γκάφες, ο μετανιωμός. Δύο αγοράκια μας μιλούν εκ βαθέων. Απλά πράγματα θα μας πουν, αλλά θα εκφραστούν με χιούμορ και ο μικρός αναγνώστης θα καταλάβει, θα χαρεί, ίσως ίσως να διακρίνει και τον εαυτό του μες στις σελίδες. Θα ευχαριστηθεί, επίσης, την εκφραστική και εύγλωττη εικονογράφηση. Στην ιστορία της Φραντζέσκας Αλεξοπούλου-Πετράκη «Θέλω να γίνω ήρωας», εικονογραφημένη από τη Ναταλία Καπατσούλια, ο Παναγιώτης μάς εξομολογείται πόσους αγώνες έκανε για να μην τον φωνάζουν «ο Μικρός», «ο Παναγιωτάκης», «ο Πανούλης» και άλλα παρόμοια που τον απωθούσαν, μιας και αισθανόταν αρκετά μεγάλος, και μάλιστα έτοιμος για πράξεις ηρωικές, όπως π.χ. να συλλαμβάνει ληστές, να σβήνει εγκαίρως μια πυρκαγιά, όπως ο άνθρωπος Ασραπή, και σαν τον Σπάιντερμαν να σώζει το κοριτσάκι που γλιστράει στο κενό. Και άλλα πολλά και αξιοθαύμαστα. Αλλά ο Παναγιώτης είναι ο ήρωας της μανούλας του, κι ας μην το γνώριζε μέχρι τώρα. Φυσικά και το εξηγεί, πολύ χαριτωμένα μάλιστα.